

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

ההתוועדות המרכזית

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור הרחב להתוועדות המרכזית הגדולה של חג הגאולה, שתהיה אי"ה ביום שני, י"ט בכסלו, בשעה 8 בערב, בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר חב"ד. בין אורחי ההתוועדות המרצה האורח הרב יעקב בידרמן, שליח חב"ד בווינה, אוסטרייה. ניגוני שמחה בליווי תזמורתו של ר' משה (מונה) רוזנבלום והזמרים החסידיים ר' נמואל הרוש ובני פרידמן.

הופיע: צמאה 3

בעקבות ההצלחה הגדולה של תקליטי צמאה 1 ו-2 'מעיינותיך' מגישה את התקליט השלישי בסדרה - צמאה 3. אמנים מובילים מבצעים סדרת ניגונים מספר תהילים, שחוברו לרגל יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש. התקליטור משווק ברשתות הספרים והמוזיקה המובילות וזוכה להצלחה גדולה. הפצה: דברי שיר, טל' 077-3220338.

שבתות עם חב"ד

ארגון **אשנב לחב"ד** מארגן שתי שבתות עם חב"ד בכפר חב"ד. הראשונה בשבת פרשת וישב, כ"ג כסלו (23-24 בדצמבר), והשנייה בשבת פרשת בשלח, י"ד ט"ו בשבט (10-11 בפברואר). מקומות לינה מסודרים בבית הארחה. הרצאות והתוועדויות עם הרבנים מיכאל טייב, שניאור אשכנזי, חזקי ליפשיץ ועוד. טל' 052-6565190.

זמני השבוע

יהושע תלאביב חיפה בארבע אילת ניוירוק

כניסת השבת 4:02 4:16 4:05 4:20 4:23 4:12

צאת השבת 5:18 5:19 5:17 5:21 5:22 5:16

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 073-2480711 • פקס' 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

יש חיסון למחלות העכשוויות

כאשר מתפרצת מחלה חדשה, מחפשים תרופות חדשות. אין מתבצרים מאחורי התפיסה שמה שהיה טוב בימי קדם טוב גם היום

רבי שניאורזלמן מלאדי. אור לכל עם ישראל (ציור: 'תפארת')

תפיסת עולמה מחסן את עצמו אל מול פיתוי העולם בזמן הזה.

היו זמנים שהיה נדמה כי תורה זו שייכת לציבור מסוים ולקהילה מסוימת, והדבר מנוגד לדברי רבי שניאורזלמן מלאדי, בעל התניא, עצמו. הוא הצהיר כי לא בא להקים 'מפלגה', אלא לגלות אור לעם ישראל כולו. כל יהודי, יהיה מוצאו אשר יהיה ותהיה השתייכותו הקהילתית אשר תהיה, יכול לשאוב מלוא חופניים כוח ועוצמה מתורת החסידות.

ההכרה מחלחלת

ואכן, בשנים האחרונות נראָה כי ההכרה בכוחה של החסידות לחלחלה לכל קשת העולם היהודי. יהודים מכל הגוונים לומדים כיום את תורת החסידות ורואים כי טוב. הם מגלים את התשובות הבהירות שהיא מספקת, את העומק שהיא מעניקה לחיי התורה והמצוות, את הטעם הרענן שהיא נותנת לכל פרט בחיינו.

שפע הספרים שהופיע - ועדיין מופיע - בשנים האחרונות מאפשר לכל יהודי לטעום מאוצרותיה של החסידות. מאמרי החסידות מוגשים עם הסבר וביאור שווה לכל נפש, וכבר אין שום דבר שחוסם ומעכב מלהתענג על כל הטוב שבתורת החסידות. נאחל אפוא לכולנו: "חג שמח! לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות יתכתבו ותיחתמו".

שאנחנו שומעים את סיפוריהם של הזקנים שבתוכנו, על הניסיונות הקשים שעברו עליהם בארצות הגולה, נדמה לנו שהתמודדות זו היא נחלת העבר. פעם, בימי הקורמונים ברוסיה והשוואה באירופה, הייתה שמירת התורה והמצוות כרוכה בעמידה בניסיונות לא פשוטים. כיום, ברוך השם, אפשר להיות יהודי שומר תורה ומצוות בלי קשיים ובלי רדיפות.

זו אשליה, כי במידה מסוימת הניסיונות בימינו קשים ומאתגרים יותר מהניסיונות שאיתם התמודדו אבותינו. אכן, לא פשוט לשמור שבת כאשר השלטון מחייב אותך להתייצב לעבודה. לא קל להקפיד על כשרות כשמרק הטרפה הוא המזון היחיד שיכול להחזיק אותך בחיים. ואולם הרדיפות האלה מעוררות באדם כוחות מיוחדים לעמוד כנגדן.

קשה הרבה יותר לעמוד מול הניסיונות של ימינו, כשכל פיתוי העולם זמינים בקצה האצבע. כאן אין אויב חיצוני וחלוקה ברורה של טובים ורעים. במציאות ימינו האדם נדרש להיות בעל חוט שדרה חזק הרבה יותר, כדי לדבוק באמונתו ובערכיו לנוכח שפע האפשרויות הקורץ אליו מכל פינה.

כוח לעמוד באתגרים

בעולם הרפואה, כאשר מתפרצת מחלה חדשה, מחפשים תרופות חדשות. אין מתבצרים מאחורי התפיסה שמה שהיה טוב בימי קדם טוב גם היום, אלא מנסים לקדם את פני המחלה העכשווית בתרופה המתאימה לה.

בדיוק כך יש לנהוג ב'מחלות' הרוחניות המתחדשות בימינו. מול המחלות החדשות יש להציב תרופות חדשות. את החיידקים החדשים יש לקדם בחיסונים חדשים. מי שלא יעשה כן עלול למצוא את עצמו חלוש וחסר כוח מול ה'מחלה' האלימה והקשה שתתקוף אותו.

התרופה החדשה והחיסון החדש העומד לרשותנו זוהי תורת החסידות. תורה זו, שהייתה נסתרת במשך דורות רבים, נתגלתה בדורות האחרונים דווקא, כדי להעניק לעם ישראל כוח לעמוד באתגרים הקשים של תקופת 'עקבתא דמשיחא'. יהודי הלומד את תורת החסידות ומפנים את

התפילה שבוקעת שיערים

התפילה הראשונה של היממה, שרוי במצב של עוני רוחני, כדברי הגמרא: "אין עני אלא בדעת". הוא טרם הספיק להשתקע בעבודת ה', אלא עומד בתחילת העבודה היומית.

נקי מפניות

מכאן אפשר ללמוד את החשיבות הגדולה של פעולה, אפילו יחידה, עם יהודי המרוחק מתורה ומצוות; יהודי שהוא בגדר 'עני בדעת'. לכאורה, אם אדם מתפלל בציבור ולומד בציבור, הוא בוודאי פועל גדולות ונצורות, ולמה לו לצאת מבית המדרש, לחפש יהודי יחיד ולקיים עמו מצווה?

אלא שבזה כוחה הגדול של 'תפילת העני' – דווקא המעשה שבא מ'עני' רוחני בכוחו לפעול אצל הקב"ה שכל תפילות הציבור יתקבלו! תפילת העני ייחודית היא משום שאין הוא חפץ דבר. הוא נקי מפניות, אפילו רוחניות. הוא חפץ רק ב"לפני ה' יִשְׁפַךְ שִׁחוֹ". וזה פותח את כל השערים.

(שיחות קודש תשל"ז, כרך א, עמ' 293)

אמרת השבוע

מדרגות לקרון

בהתוועדות אצל הרבי הרש"ב מליובאוויטש פרץ אחד הנוכחים בבכי ושאל: "רבי, כיצד מתרוממים?". השיב לו הרבי: "היכנס לקרון שלי ותתעלה. הקרון שלי ספוג בדמעות ובזיעה של עבודה שבלב, ומשובץ בהשכלה והשגה אלוקית".

שאל חסיד שני: "רבי, היכן הן המדרגות לקרון שלכם?".

השיב הרבי: "שתי מדרגות מוליכות אליו. עליך להתבונן בכל דבר ולבחון מה התועלת והתכלית שבו, ולהשתמש באותו דבר רק לשם אותה תכלית. נוסף על כך עליך לקבוע סדר מסודר ולהתבונן בעניין מתורת החסידות חמש-עשרה דקות בכל יום".

פתגם חסידי

"רבנו הזקן, במסירות נפשו בהיותו במאסר, פעל שכל מי שילמד את ספרו התניא – 'תניא' אותיות 'איתן' – יתעורר ה'איתן' שבנשמתו, ויפעל בו התחזקות בעבודת השם" (ה'צמח צדק)

להזכיר פסוק זה, מדוע הוא מובא אחרי הפסוק "וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי", בשעה שבתורה סדר הפסוקים הפוך?

מעלתה המיוחדת של תפילת העני, על-פי הזוהר, שבכוחה לשבור שערים ופתחים. לעיתים יש מצב של 'שערים נעולים', חלילה. תפילות רגילות אינן יכולות לעלות למעלה ואינן מתקבלות. רק תפילת עני בכוחה לבקוע שערים נעולים, ולפתוח אותם גם בעבור שאר התפילות. גם תפילות ציבור, שלכאורה כוחן רב ביותר, ועליהן נאמר "הן איל כביר לא ימאס", עלולות להיתקל בשערים נעולים, ורק תפילת העני בוקעת את השערים בעבורן.

עני של ערבית

לכן הזוהר הופך את סדר הפסוקים, שכן הפסוק "וְשָׁמַעְתִּי" מדבר על עני, ואילו הפסוק "שָׁמַע אֶשְׁמַע", העוסק ביתום, מלמד שתפילת עני פועלת אף על התפילות האחרות.

תפילת עני כמוה כתפילת ערבית שתיקן יעקב אבינו. יהודי המתפלל תפילת ערבית, בהיותה

על הפסוק "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, אֶלְקֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וְאֶלְקֵי אָבִי יִצְחָק, ה' הָאֵמֹר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וְלִמְוֹלְדֹתְךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ" מביא הזוהר בפרשתנו את דרשת רבי יוסי: "תפילתם של כל בני-האדם – תפילה, ואילו תפילת המסכן היא תפילה המתקיימת לפני הקב"ה, ושוברת שערים ופתחים ועולה ומתקבלת בפניו, ככתוב: 'אִם כָּסֶף תִּלְוֶה... אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ... וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי, וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנוּן אָנִי, וְכֵן: 'שָׁמַע אֶשְׁמַע צְעָקָתוֹ'".

בספרי חסידות מוסבר ששני הפסוקים מכוונים לשלוש התפילות שתיקנו האבות: הפסוק "וְשָׁמַעְתִּי" מכוון כנגד תפילת ערבית, ואילו כפל המילים בפסוק "שָׁמַע אֶשְׁמַע צְעָקָתוֹ" אמור על תפילת שחרית וערבית.

כשהשערים נעולים

מה הקשר בין תפילת עני לתפילות שתיקנו האבות? ומדוע הזוהר מביא את הפסוקים, והלוא הפסוק "שָׁמַע אֶשְׁמַע" אינו עוסק בעני כלל אלא ביתום, ואף ייתכן שזה יתום עשיר, שאינו זקוק כלל למזון? ואם יש הצדקה

לימוד חסידות | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

חובת המוח

כל יהודי מאמין בה' באמונה פשוטה ולבו תמים עם ה', אך חובת המוח והשכל להביא אמונה זו לגדרי ידיעה והשגה, כפי שנאמר (דברי הימים א כח, ט) "דע את אלוקי אביך ועבדהו בלב שלם".

(היום יום)

אמונה טהורה

ככל שאדם מבין יותר באור האלוקי ומשיגו בשכלו, הוא מתעלה באמונה ומגיע לידיעת הפלאות האלוקות, שאינה ניתנת להשגה שכלית. אמונה טהורה זו מחזקת אותו בכל ענייניו.

(ספר המאמרים קונטרסים)

לרצות באמת

תורת החסידות פותחת שערי בינה ומאפשרת להשיג את ההשגות העמוקות ביותר במחשש ממש. צריכים רק לרצות באמת ולהתייגע באמת. אמת היא המפתח הפותח את כל מנעולי ההשכלה.

(לקוטי דיבורים)

לצייר בנפש

יש ללמוד את תורת החסידות בהבנה של גמרא וברגש של ציור. כל עניין שלומדים יש לצייר בכוחות הנפש וחושיה.

(הרבי המהר"ש מליובאוויטש)

השקט הרתיחה

בחלק הנגלה שבתורה לומדים את הלכות מליחת בשר של בעל חיים. בתורת החסידות הלימוד של הלכות אלה עוסק בהשקט רתיחת הדמים, על-ידי התבוננות והשגה בעניין אלוקי.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

לימוד ותפילה

מי שעוסק בלימוד השכלת החסידות ואינו עוסק בעבודת התפילה, דומה לעשיר הפורט את רכושו למטבעות מזויפים.

(ספר השיחות ת"ש)

מהי תפילה אמיתית

הבנה חסידית היא אמיתית כאשר מתפללים עמה תפילה נלהבת. תפילה חסידית אמיתית היא כשמתנהגים במידות טובות במשך כל היום.

(ספר השיחות תש"א)

לחשוב חסידות תמיד

הרבי המהר"ש ציווה לאחד מחסידיו ללמוד כל מאמר חסידות ארבעים פעמים. "אם תעשה כן, בכל מקום שתהיה יפלו לך מחשבות מתוך המאמר, וכך תחשוב חסידות תמיד", אמר לו. "אתה אף תחלום חסידות, שהרי מה שחושבים ביום חולמים בלילה, ומאחר שאדם גדל וצומח בעת השינה, תגדל ותצמח בחסידות".

שתי פגישות

שמעו של ה'חווה' מלובלין, רבי יעקביצחק הורביץ, נודע בכל רחבי פולין. בכל ריכוז יהודי שחו בתופעה הפלאית של תלמיד הבעש"ט, המפיץ את אור החסידות ומצית אש יוקדת בלכבות רבים, תלמידי חכמים ייחודיים פשוטים.

שמעו של ה'חווה' הגיע גם אל שני החברים, תלמידיו של הגאון רבי יעקבמשה לורברבוים מליסה. אלה היו שני אברכים למדנים, שירתם קודמת לחכמתם: רבי אלכסנדר זיסקינד'זושא כהנא מפלוצק (לימים רבה של פלוצק), ורבי שרגא פייבל דנציגר מגריצא (אבי שושלת אלכסנדר). עוד בהיותם בחורים צעירים דבקו בגאון מליסה, ורבים ייעד אותם לגדולות.

השנים חלפו. השניים השתכנו בעיר ורשה, הוסיפו לספוג תורה מרבים עלידי התכתובות תכופות, והוסיפו ללמוד בצוותא.

אלא ששמע הרוח החסידית המנשבת בלובלין והמפיחה חיים חדשים בלכבות הגיע גם אליהם. מעת לעת שמעו על עוד תלמיד חכם שנסע אל ה'חווה' ונשבה בקסמו. "ניסע גם אנחנו ללובלין", אמרו איש לרעהו, "נתהה על קנקנו של ה'חווה' שהכול שחים עליו".

הדרך מוורשה ללובלין הייתה ארוכה. השניים החליטו שרק אחד ייסע אל ה'חווה' ובשבו ימסור לחברו את התרשמותו. רבי שרגא פייבל נזקק ממילא לנסוע ללובלין עם חותנו, לצורך ענייני הנדוניה שלו, ולכן הוטלה עליו המשימה להתרשם מה'חווה'.

הוא נכנס אל בית מדרשו של ה'חווה' בשעת הסעודה השלישית של שבת. דממה שררה בבית המדרש, ורק קולו של ה'חווה' פילח את האוויר. רבי שרגא פייבל עמד מרותק והאזין לדברים המבעירים את אש הנשמה. הוא חש כי מהפכה מתחוללת בלבו.

במוצאי השבת נכנס אל חדרו של ה'חווה'. הוא לא שכח את חברו שנותר בוורשה, והזכיר את שמו לפני הצדיק לבקשת ברכה. למרבה הפתעתו דיבר ה'חווה' על חברו בנימת ביקורת גלויה. תדהמתו של רבי שרגא פייבל הייתה גדולה. הלוא הוא מכיר את חברו משכבר הימים, והוא אברך יקר מן המובהרים שבחבורה. ואולם הוא שתק וקיבל את התוכחה בלי אומר ודברים.

בימי שהייתו בלובלין ביקר שוב ושוב בבית מדרשו של ה'חווה'. בלבו גמלה החלטה להיות מחסידיו.

אלא שעל כל זה העיבה ה'תקרית' שאירעה במפגשו הראשון עם הצדיק. לקראת מועד שובו לוורשה נכנס שנית אל ה'חווה' כדי להיפרד ממנו ולקבל את ברכת הדרך. גם הפעם

הזכיר את שמו של חברו.

עיין ה'חווה' בפתק ועכשיו החל להכביר דברי שבח נלהבים על החבר. הצדיק קילס את האברך רבי אלכסנדר זיסקינד'זושא, בעוד רבי שרגא פייבל עומד משתאה ונבוך לנוכח התפנית החדה ביחסו של הצדיק לחברו.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הגיע זמן הפנינים

את עניינה של החסידות מסביר כ"ק אדמו"ר הרי"צ (ספר השיחות תש"ה, עמ' 50) במשל: "פנינים מצויות במעמקי הים. הפחם, שמאיר ומחמם, טמון במעבה האדמה. צריך שיהיה מנהיג המורה היכן לחפור וכיצד למצוא את הפחם. הפועלים יכולים להסתמך על חכמתו של המנהיג, ועליהם לציית בדיוקנות להוראותיו. ועם זה, בעניין האוויר שכל פועל זקוק לו, בהיותו במעמקי האדמה – אין הוא יכול להסתמך על האוויר שקיים אצל המנהיג. כל אחד ואחד מהפועלים צריך שיהיה לו חיבור לרוח החיים, מהאוויר שמעל הארץ, ואם לאו, ייפול וישאר בלי חיות. גם מי שצולל למים כדי לשלות את הפנינים, זקוק לרוח החיים שמעל האדמה".

הרבי מסיים ואומר שהנמשל מובן לכול: "החסידות מאירה ומחממת, כמשל הפחמים, אלא שהאדם נדרש לרדת למעמקי האדמה כדי לברר ולזכך את העולם. אולם בשעה שיוודים למעמקי האדמה, חייבים להיות קשורים למעלה, ואז יכולים לקבל חיות".

כוח להתמודד

המשל הזה מסביר מהי החסידות ומה מקומו של הרבי בעבודת החסיד. הרבי הוא המנהיג, היודע היכן טמונים האוצרות ומורה את הדרך לגלותם, והחסיד חייב להיצמד להוראותיו. ועם זה, אין החסיד יכול לסמוך על החסידות שהרבי לומד, אלא כל אחד ואחד צריך לדאוג לאספקה סדירה של 'רוח חיים' – לימוד חסידות ועבודה פנימית עצמאית.

באחת משיחותיו (לקוטי שיחות כרך כ, עמ' 171) עומד הרבי מליובאוויטש על המשל הזה ומדייק בפרטיו. הרבי שואל לשם מה נזכרו במשל שני סוגי אוצרות – פחמים הטמונים במעבה האדמה ופנינים שנמצאות במעמקי הים. כמוכן הרבי שואל למה עיקר הפירוט במשל הוא בעניין הפחמים, ואילו הפנינים נזכרות בקיצור ובלי פירוט כל-כך.

מסביר הרבי שיש כאן התאמה מדויקת ומושלמת לשני עניינים שקיימים בחסידות, המשתקפים בשני הטעמים לגילוייה של תורת החסידות בדורות האחרונים דווקא. טעם אחד, הואיל וחושך הגלות נעשה גדול יותר, זקוקים לאור חזק יותר כדי להאיר את החושך. לכן נתגלתה תורת החסידות בדורות האחרונים דווקא, שבהם התעצמה חשכת הגלות. טעם שני: מכיוון שעומדים בסוף ימי הגלות וצריכים להתכונן לגאולה העתידה לבוא, ניתנה לעם ישראל 'טעימה' מהגילויים העתידיים, וזה אור החסידות.

על-פי הטעם הראשון החסידות היא צורך הכרחי, שבלעדיו קשה לעמוד באתגרי הדורות האחרונים. לעומת זה, הטעם השני רואה בחסידות עניין של הכנה לקראת הגאולה העתידה, דבר שנועד להשיג שלמות יתר, אבל אין הוא הכרח קיומי ממש.

לבוש הולם

שני העניינים האלה באים לידי ביטוי בפחמים ובפנינים: הפחם משמש למאור ולהסקה, דברים חיוניים והכרחיים. בשעה שיש חושך והקור גובר מוכרחים להאיר ולחמם את החדר, ואי-אפשר להתקיים כראוי בלי האור והחום. משל זה תואם את הטעם הראשון להתגלות החסידות, ככוח מיוחד לעמידה בקשיי הגלות.

לעומת זה, פנינים אינן דבר הכרחי. בחיי יום-יום אין הכרח בפנינים ובתכשיטים, והאדם יכול להסתפק בבגדים פשוטים. ואולם כאשר האדם צריך להתייבץ לפני המלך, אין הוא יכול להסתפק בבגדים הרגילים, והוא חייב ללבוש בגדים הוולמים את המקום ואת המעמד, ובכלל זה להתקשט בתכשיטים מתאימים (ואם אין הוא עושה כן, יכולה להיות בכך פגיעה בכבוד המלך). זה מתאים לטעם השני, שכאשר מתקרבים לזמן הגאולה, חייבים להתקשט בפנינים – בפנינה של תורת החסידות.

עם שובו לוורשה מיהר לפגוש את רעהו. הוא חלק עמו את חוויותיו הנלהבות במחיצת הצדיק. "סע ללובלין", דחק בו, "חבל על כל רגע". אחר-כך תיאר גם את פגישותיו עם ה'חווה' ואת המבוכה שחש לנוכח ההתייחסות השונה לגמרי של הצדיק אליו, אל רבי זושא, בפגישתו הראשונה והאחרונה.

למשמע הדברים התלהטו פניו של רבי זושא. הוא ספק את כפות ידיו בהתלהבות. "הכול ברור!", קרא בהתפעלות גדולה. "אני יודע את כוונת הצדיק. אין ספק, עיניו הטהורות רואות למרחקים. אספר לך מה אירע בזמן שהייתך בלובלין".

ורבי זושא פתח וסיפר:

"זה היה בעיצומו של לימוד מעמיק. כל חושיי היו מרוכזים באותה עת בסוגיה סבוכה. אימצתי את מוחי כדי לשמור על קו המחשבה לבל יחמוק ממני. לפתע נשמעו דפיקות בדלת. בטרם הספקתי להגיב, כבר ניצב מולי יהודי תושב העיר. האיש הוא תלמיד חכם גדול, אולם גם אביון וחסר כול. הוא שטח לפניי את מצוקתו הכלכלית ופנה אליי בבקשה שאסייע לו לקבץ נדבות מעשירי העיר.

"באותו רגע נתקפתי קוצר רוח. השבתי לו שעותותי אינן בידי. היהודי התאכזב, אבל החל לשוחח איתי בדברי תורה. הוא השמיע באוזניי חידוש שנתחדש לו בעת לימודו. החידוש לא מצא חן בעיניי והפרכתי את דבריו. כך נפרד ממני האיש מאוכזב ומדוכדך. כל זה אירע בשעה שהיית בחדרו של ה'חווה' לקבלת ברכת שלום...

"לאחר מכן קלטתי כי טעיתי. איך התנהגתי כלפי היהודי בחוסר רגישות שכזה? חשתי בושה גדולה על מעשיי. החלטתי לחפש את האיש ולתקן את העוול שגרמתי לו. ואכן, כעבור כמה ימים פגשתי אותו. החזרתי אותו לביתי וביקשתי ממנו לחזור באוזניי על החידוש שהשמיע בפעם הקודמת. אמרתי לו כי לאחר התבוננות גיליתי כי טעיתי בדבריי שהפריכו את חידושו, וכי יש לי אף ראיות לחיזוק החידוש ולביסוסו. פניו קרנו משמחה. כעת הודעת לי שאני יוצא ומתלווה עמו אל בתיהם של נגידי העיר. הללו לא יכלו להשיב את פני ריקם, ובמהרה התמלאו כיסיו".

"וכל זה קרה כאשר שהיתי בחדרו של ה'חווה' בפעם השנייה?", ניחש רבי פייבל.

"אכן!", אמר רבי זושא בהתרגשות.

כך נהפכו שני החברים לתלמידי המובהקים של ה'חווה' מלובלין.

מ'קול תורה' לקול החסידות

הרב סלביצקי מדבר על חידושה של החסידות בעבודת ה' מתוך שמחה ואהבת ישראל אמיתית: "בי"ט כסלו יש הזדמנות לכל אחד ואחד לשבת בהתוועדות חסידית בצוותא. זה אחד הדברים הנפלאים בהתוועדות: היכולת לשבת זה לצד זה, בלי מעמדות".

בשרשרת האירועים החגיגיים שתקיים בבנייני האומה בירושלים בימי חג הגאולה י"ט בכסלו יתאספו המונים סביב הרב שבתי סלביצקי, שליח חב"ד באנטוורפן שבבלגיה. שמו ידוע כנאמן מפיק מרגליות, שמשלב מסרים חסידיים עם סיפורי השגחה פרטית מופלאים.

הרב סלביצקי באירועי י"ט בכסלו אשתקד

נפילה כאתגר

פעמים רבות הוא נשאל אם כל אחד ואחד יכול ללמוד חסידות. תשובתו נחרצת: "בוודאי! כל אחד ואחד יכול ללמוד חסידות. מי שמתחיל ללמוד תורה זו ראוי שיקבל הדרכה ממי שכבר צללו לעומקה של החסידות".

הוא מזכיר את אמרתו של אדמו"ר הזקן על י"ט בכסלו, 'מי שישתתף בשמחת אוציאו מן המיצר אל המרחב', ונותן לה פירוש משלו: "אחרי שתלמד את ספר התניא תבין שה'מיצר' זה בעצם ה'מרחב' שלך. גם כשאתה נופל חלילה, זה האתגר שלך, להתגבר ולהתרומם".

עגלות ספרים

האירועים הענקיים בבנייני האומה בירושלים העניקו תנופה מחודשת לחג הגאולה. הרב סלביצקי מתאר את תחושתו: "זה מחזה מרגש לראות בימינו אנשים מקהלים מגוונים פוסעים בין מדפי הספרים וממלאים עגלות

הרב שבתי (65) למד בצעירותו בישיבת 'קול תורה' בירושלים. הוא נחשב עליו, והיה מתלמידיו של הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך. המפנה בחייו חל כשהצטרף לחבורה שלמדה את ספר התניא אצל הרב יוסף צבי סגל. נשמתו הצמאה נמשכה אל החסידות והוא עבר ללמוד בישיבה בכפר חב"ד, ובהמשך למד שנה בישיבה המרכזית בחצרו של הרבי. לאחר נישואיו נשלח לאנטוורפן, וכיום הוא עומד בראש מערכת של מוסדות תורה וחסד בעיר היהלומים.

הכירו: הבינוני

את השיחה עם הרב סלביצקי אנחנו עושים זמן קצר אחרי צאת השבת שעברה בבלגיה, שבמהלכה התוועד עם בני קהילתו. דיברנו על אחד החידושים של בעל הגאולה, הוא אומר. "עד ספר התניא ידעו שיש 'צדיק' ויש 'רשע'. אדמו"ר הזקן חידש את מושג 'הבינוני' בעבודת ה': זה עובד ה' השרוי במלחמה מתמדת, אבל אין הוא מרפה רגע אחד מהמאבק".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

נבטים לעניין מעשרות

שאלה: נבטים שהונבטו בבית מזרעים או מגרגירי קטניות, האם חייבים להפריש עליהם תרומות ומעשרות?

תשובה: אם הונבטו מגרגירי 'טבל', החייבים בתרומות ומעשרות ואלה טרם הופרשו מהם, דינם כמו הגרגירים עצמם, והם חייבים בתרומות ומעשרות כדין.

אם הונבטו מגרגירים שכבר הופרשו מהם תרומות ומעשרות (או מגרגירים מתוצרת חו"ל, הפטורה ממעשרות), אם הונבטו מלחות בלבד - עלידי התזת מים וכדומה, פטורים מתרומות ומעשרות.

זאת מפני שהנבטה בלחות דינה כמו שכתבו

התוספות בדין עלים חדשים שנתווספו בבצל מלחות הקרקע, שהם פטורים מתרומות ומעשרות.

ואולם אם הנבטים הוציאו שורשים לתוך מצע כלשהו, ובכלל זה מים, דינם כגידולי מים, שיש הפוסקים שדינם ככל גידולי שדה למעשרות ולשביעית וכו'. אחרים כתבו שדין זה הוא רק אם יש מעט עפר או מצע אחר בתוך המים, אבל אם מדובר במים בלבד, הכול מודים שאין בהם דין גידולי שדה. ויש להחמיר בזה, להפריש מהם תרומות ומעשרות בלי ברכה.

מקורות: תוד"ה הטומן, עירובין עזא, שו"ת: הר צבי - זרעים ח"ב סי' לא. אז נדברו ח"ד סי' נא. 'משפטי ארץ - תרומות ומעשרות' פ"א סי"ד וסי"ט, ושי"נ.

בתוכה הזה גם אנו מרליקים

"נר מצוה" פתילות מצמר גפן.

כוסיות מוכנות המכילות 100% שמן זית טהור

הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

להשיג בתנויות המובחרות ואצל הסוכנים המורשים ניתן לרכוש מוצרי תנוכה שונים

להזמנת כסיטונאות בלבד: טל: 050-6534024

ביטוח משכנתא? בהתחייבות!

נחסוך לך כסף
 נטפל מול הבנק
 לא חסכת - לא שילמת!

077-444-777

גפן בס"ד

מרגישים חג באושר עד חנוכה שמח!

חנוכה שמח א.י.

אושר עד

